

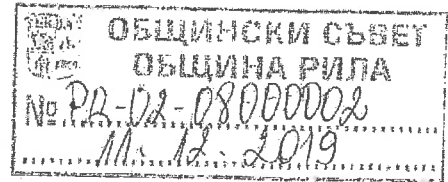

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - КЮСТЕНДИЛ

ВХ.№ 2057/2019 г.

10-10-2019

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ -
ГР. РИЛА**

**ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД -
ГР.КЮСТЕНДИЛ**

П Р О Т Е С Т

**от МАРИЯНА СИРАКОВА – прокурор в
Окръжна прокуратура – гр.Кюстендил**

срещу

Наредба за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на Община Рила

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на Община Рила е приета с Решение № 87 от Протокол № 12 /31.03.2016г. на ОбС Рила.

Същата е издадена на основание чл.21, ал.2 от ЗМСМА

По естеството си местната наредба е нормативен административен акт по определението на чл.75, ал.1 АПК, защото съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В същия смисъл е и дефиницията на чл.1а ЗНА.

По силата на чл.76, ал.1 АПК нормативни административни актове се издават от изрично овластени от Конституцията или закон органи /така е и според чл. 2, ал. 1 ЗНА/.

След тези уточнения се подчертава конкретното законодателно решение, че осигуряването на пожарна безопасност и защита при пожари е една от основните дейности на МВР /чл. 6, ал. 1, т. 4; чл. 17; чл. 58; чл. 124 - чл. 140 ЗМВР/.

От своя страна, Наредбата най-общо е посветена на недопускането и погасяването на пожари.

Компетентността на органа обаче винаги се определя в съответствие с материалния закон, като това е пряко следствие от нормата на чл. 4, ал. 1 КРБ /а и чл. 4, ал. 1 АПК/. Разпоредбите, посветени на компетентността не могат да се тълкуват разширително, поради изключителния им характер. Така е, защото всяка власт /в т. ч. и за вземане на определено решение, каквато всъщност е компетентността/ се учредява изрично.

След внимателна проверка на разпоредбите на специалния ЗМВР не се откриват разпоредби, овластяващи местния орган на власт да приема такъв подзаконен нормативен акт. Отрицателният характер на констатацията изключва нуждата от представяне на някакви особено обилни доводи за обосноваването ѝ.

Или подходът на законодателя е категоричен и е, че правните норми за безопасност от пожари се въвеждат от орган, който разпростира правомощията си на цялата територия на страната, респ. обратно - не предвижда създаване на самостоятелни нормативни изисквания в отделните административно-териториални единици, каквито са общините.

Не води до друг извод уредбата на чл. 137, т. 1 и т. 2 ЗМВР, според която за осъществяване на дейностите по пожарна безопасност и защита при бедствия в населените места органите на държавната власт и местното самоуправление осигуряват спазването на правилата и нормите за пожарна безопасност и защита при бедствия на териториите на общините и кметствата и разработват съгласувано с органите за пожарна безопасност и защита на населението специфични правила за пожарна безопасност в съответните населени места.

От съвместното изчитане на горния текст става ясно, че в закона изчерпателно е посочен кръгът на прерогативите на местния орган на власт и той касае съблюдаването на вече създадените правила и норми, както и съвместно въвеждане на изисквания според характерни, свойствени, типични за съответните населени места условия. Очевидно не това е стореното от общинския съвет. А, както се казва популярно, ако иска да изрече нещо,

сиреч да въведе всякаква точна регламентация, законодателят го прави. И след като оправомощаването за нормотворчество винаги е конкретно, то на общинския съвет не се предоставя власт да приема наредба от рода на обсъжданата.

Прочее, заключението дотук е, че създаването на правни норми от местния орган на власт представлява основание за оспорване по смисъла на чл. 196, вр. чл. 146, т. 1 АПК, чието наличие води във всеки случай до нищожност.

На следващо място, компетентност за подзаконова регламентация не произтича и от разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗМСМА, според която общинският съвет приема наредби в изпълнение на правомощията си. Цитираният текст, приложен във връзка с чл. 76, ал. 3 АПК, респ. чл. 8 ЗНА изисква предмет на регулация да се неуредени от нормативни актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение.

Не така е в случая.

В чл. 1 от Наредбата е определен предметният обхват, а по-нататък се съдържат конкретни правила.

При сравнение освен с цитираните по-напред норми от ЗМВР, но и с разпоредбите на Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на инвестиционното проектиране, Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството, Наредба № 8121з-758 от 22.10.2014 г. за осъществяване на превантивна дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението на Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба № 8121з-968 от 10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в земеделските земи, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на земеделието и храните, Наредба № 8121з-531 от 9.09.2014 г. за реда и условията за осъществяване на дейности, по осигуряване на пожарна безопасност на обекти и/или поддържане и обслужване на уреди, системи и съоръжения, свързани с пожарната безопасност, от търговци и контрола върху тях, издадена от министъра на вътрешните работи, Наредба за реда за създаване и организиране на дейността на доброволните формирования за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях, приета с ПМС № 123 от 25.06.2012 г. е видно, че относимите въпроси са уредени в нормативните актове от по-висок ранг.

Административнонаказателната отговорност по чл. VI от Наредбата/ също не е подмината от законодателя - чл. 267, вр. чл. 268 и чл. 263 ЗМВР /а се знае, че едно от проявленията на основополагащия конституционен принцип на

правовата държава е законоустановеността на санкционните последици, т. е. наказанията да се предвиждат само в нормативен акт с ранг на закон/. И така, именно учредената контролно-санкционна власт за кмета на общината е поредно указание, че от общинския съвет са присвоени чужди нормотворчески функции.

Поради изложеното и на основание чл.186, ал.2, вр. чл.185 АПК

ПРЕДЛАГАМ:

На основание чл.193, ал.1 от АПК да обявите нищожността на Наредба за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите на територията на Община Рила.

Моля, да присъдите на Окръжна прокуратура – гр.Кюстендил сторените по делото разноски.

ПРИЛОЖЕНИЕ: административната преписка по приемане на въпросната наредба и 2 бр. преписи от протеста.

ПРОКУРОР:

/М.СИРАКОВА/

Дата..... Подпис.....